

סיפור

שיחות הר"י, אות ו')
 ... היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוהב? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוהב מה שהוא מתאוה, ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ, ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד עד שנדמה לכל אחד ואחד כאילו יש בידו מה שהוא חפץ כל אחד כפי שטותו ותאוותו ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום כי אין מי שימלא תאוותו אצלו.
 ... גם נדמו כל התאוות של העולם כמו עמודי אור הנכנסין בבית מן אור החמה כנראה בחוש שהם נדמין לעמודים מחמת הזריחה של החמה, וכאלו רוצים לתפס אותן העמודי אור שתופסים וחוטפים ואין בתוך היד כלום כך הם כל התאוות של עולם הזה.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
 ... הכל תלוי ברבנו! הכל, כל התורה והאמונה, כל חייו בעולם הזה, בעולם הבא - הוא רק רבנו!
 כל דבור של רבנו הוא מכיל הרבה מאד חכמה ודעת והתחזקות וחיות. וגם כן על-ידי רבנו הקדוש רואים האור של הגמרא ושל כל התורה. הקבלה והכל יש בילקוטי הלכות. ה'לקוטי הלכות' הוא מקשר את הקבלה עם כל דין, זה מאיר לנו הגמרא וכל התורה. העולם היו צריכים להיות קבוע תמיד בילקוטי הלכות, כל הלומדים וכל העולם, כי רואים בזה פלאות כאלה איך שרבי נתן למד את הגמרא, איך הוא למד המדרש, והעולם לא יודעים מזה, הם חושבים: "בשביל מה לי 'לקוטי הלכות', בשביל מה אני צריך חידושים של חסידות, חידושים של קבלה?"
 העולם לא יודעים שרבנו הקדוש הוא סוד כזה, פלא כזה. אפילו אחד מחסידי ברסלב המפרסמים, הוא אומר שהוא חסיד ברסלב, אבל הוא חושב: "חסיד ברסלב צריך שיהיה למדן, גמרא, פוסקים. אבל 'לקוטי תפלות', 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי הלכות', זה לא למדן, זה חסידות".
 יש חסידים שאומרים שאנחנו עושים עבודה זרה מרבנו. אבל מה שאומר רבנו, מה שגלה רבנו, הוא גלה רק טפה מן היסוד מגדלתו, כלום, זה נעלם...

אוי יוי יוי, אשרי האזנים ששומעים דבורים כאלה, אין בעולם. לא נמצא בעולם דבורים כאלה שאני קבלתי במסירת נפש מרבי ישראל ומכל אנשי שלומנו הזקנים, אנשי אמת. לא כמו היום, אנשים פשוט רצים אחרי כבוד וכסף, זה חשך, כן.
 אני לא מכוון שאני סוד, אדרבא אני מכוון לאמת, שאני במדרגה כזה שאני מתבייש אפילו לדבר, ורבנו הקדוש כמו שכתוב בהלל: "מאשפות ירים אביון", אביון זה ממש אביון מן התורה, ממעשים טובים, מהכל. "מקים מעפר דל", מקים מעפר, זה אין יותר נמוך מעפר. עצבות זה מְקַנָּה בשם עפר. עפר זה עצבות, זה עצלות.
 "מקים מעפר דל", דל זה ממש הוא אין לו כלום, דל. ועוד יותר - "מאשפות ירים אביון", כנראה שאביון הוא יותר מדל, "מאשפות ירים אביון".

נו, אני היה קשה לי לקבל "תלמידי היקר" וגם-כן "עליך אמרתי", בזמן שמצאתי את הפתק היה זקנים אנשי שלומנו בירושלים, רב שלמה וקסלר, רב נפתלי כהן ורב נתן בן רב פנחס ישעיה שלקח את גיטליה לאשתו לאחר הפטירה של רבי ישראל, הוא היה ברסלב אמת לא סתם ברסלב. היו זקנים, כן. ואני הראיתי לרב שלמה וקסלר את הפתק, אני רואה את זה כמו עכשיו, אנחנו היינו עם רב נפתלי, ואנחנו ישבנו אחד ליד השני ליד הארון ספרים, והיה מרחק גדול בינינו, אני הייתי כלום ורב שלמה וקסלר היה בעל-מח גדול והיה לו כח גדול, הוא היה איש קדוש. אני אכלתי אצלו, ראיתי איך הוא אוכל בקדשה כזו, לא רגיל כמו שאנחנו אוכלים, הוא היה עניין אחר. אני היה לי פלא, "איך הוא חי? איך הוא נמצא בעולם? איך יש לו קיום?"
 אני קבלתי דבורים מרב שלמה ואני ראיתי פלאות מהדבורים של רב שלמה שהוא בעצמו לא ידע. אבל אף-על-פי-כן היה בו טבע המדינה של גרמניה, הוא היה משם, ושמה יש להם עניינים כמו עקשנות, הם עקשנים בדעתם ואי אפשר לשנות אותם. על-כל-פנים אפילו מגרמניה יכולים לטעות, הוא לא נסע לרבנו, הוא היה יכול לנסע, היה לו כסף, אבל הוא היה למדן גדול, הוא היה בקי בכל חדרי התורה והוא אצלו תכלית דין, דין תורה שאסור לצאת מארץ ישראל.

נכון, אסור לצאת מארץ ישראל, אבל יש עניינים. כתוב בפרוש שאם יש לו בחוץ לארץ רבי מיוחד יותר מבארץ ישראל - אז הוא יכול לצאת חוץ לארץ ישראל. אבל אני הייתי ביחד אתו ואני ידעתי שיש לו חסרון אבל אי אפשר להוציא אותו מזה, אז לא התוכחתי אתו. אני יושב אתו ביחד ומקבל

צעקות, ומה שאני הבנתי שזה לא נכון, שלא צריכים לקבל, אז לא קבלתי, לא היה לזה שום ערך...
 ובהפתק רואים התחזקות כזה שרבנו הקדוש כמו אצל השם יתברך כתוב, יש פסוק: "אשכך את דכא" - מי שהוא מדכא אפילו עד דכא, אז "אשכך את דכא".

ורבי נתן הוא היה אצל רבנו בתכלית הביטול. רבי נתן ראה את האור של רבנו, את הקדשה של רבנו, אז הוא היה בעניויות כזה, הוא החשיב את עצמו כאפס ואין, כי אי אפשר להיות בלי רבנו. הוא ראה את גדלת רבנו אז הוא נתבטל לגמרי.

רבי נתן לא היה לו שום מחשבה של כבוד, של גאווה, הוא יכל לחשוב: "אני תלמיד רבנו הקדוש, אני זוכה לשמע תורות כאלו, מעשיות כאלו". לא, הוא היה אפס ואין, הוא הבין שהוא רחוק מהשם יתברך לגמרי נגד רבנו. הוא היה ענו, זה גדלה, זה חכמה גדולה, איש כזה יהיה אפס ואין? אז זה למעלה מן הטבע, זה רבנו הקדוש האיר עליו, רבנו הקדוש היה צריך כלי כזה, "אשכך את דכא", שיהיה אצלו אפס ואין, אם לא - אז איך אפשר לקבל מרבנו?
 הוי רבי נתן היה גאון, אבל אני לא כלום. אני אפס ואין ממש, אני ממש כלום! ...
 (המשך יבוא בעזרת ה')

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב קמ"ב)
 אחי יקירי נפשי ולבי, שקשר עצמו באהבה עצומה אל הצדיק הגבור ובעל כח גדול המוריד ומשפיל עצמו מאד לכל הרחוקים מאד מאד בעצם קלקולם הגדול, לכל מקום אשר הם שם, ומכלה ומבטל תקף הרע שלהם בשרשו ומגלה ומברר הטוב שנסתר בהם, ומהפך עצם הרע לטוב גמור ומחזירם למוטב ומקרבם לה' יתברך.

מכתבך קבלתי היום והיה לי לנחת גדול, ולעת עתה צריכין לבקש מה' יתברך שיעזרנו לצום תענית אסתר כראוי ולצלעק ולזעק ולהתפלל כראוי ולשפך לבנו כמים נוכח פני ה' עדי נזכה שיעננו ויעזרנו ויושיענו ישועות שלמות מהרה, עד נזכה לקבל ימי הפורים בשמחה רבה כראוי, ואיך שהוא תהילה לאל יש לנו במה לשמח יש ויש תהילה לאל חי, מה שהבדילנו מן התועים בכל הבחינות. בכל יום אברכך על זה, מלא רחמים. וה' יתברך ישמח אותך ואתנו בשמחת פורים, נגילה ונשמחה בישועות.

עצות ותפילות

עיקר גדלתו של הקדוש-ברוך-הוא, שגם הרחוקים ממנו יתברך מאד מאד, גם המה יתקרבו לעבודתו, ובוה נתייקר ונתעלה שמו יתברך למעלה ולמטה. על-כן אין לאדם לייאש את עצמו מלהתקרב לעבודת-השם מחמת שנתרחק מאד מהשם יתברך על-ידי חטאיו המרבים, אף שהרבה לעשות הרע, חס ושלום, כי אדרבא ממנו דייקא יתעלה וישתבח ויתגדל כבודו יתברך ביותר כנ"ל. אבל עיקר התקרבות הרחוקים להשם יתברך הוא על-ידי צדיקי הדור (לקוטי עצות - התחזקות, אות ב).

... על כן באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי להפיל תחנתי לפניך, מקצה הארץ אליך אקרא. שתרם עלי ברחמך הרבים, על מרוחק ומגורש כמוני, ותקרב אותי ברחמך וחסדיך העצומים, ותאמר לצרותי די. ותתחיל מעתה לקרבני ברחמך הרבים, כי זה עיקר גדלתך כשהמרחקים ביותר מתקרבים לעבודתך באמת, כאשר גלית לנו על ידי חמך הקדושים. ואם אמנם אני רחוק מאד ממך בתכלית הריחוק, אל תעשה עמי כחטאי ואל תדיניני כמפעלי, כי קרוב אתה לרחוקים. כי הלא ממני דייקא, יתעלה וישתבח ויתגדל שמך יתברך לעד ולנצח נצחים, על ידי שתקרב מרוחק כמוני לשמך הגדול, כי זה עיקר גדלתך כשהמרוחקים ביותר מתקרבים אליך באמת. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י')

שבת שלום

מוקדש לעילוי נשמת חברינו היקר :

מאיר עקיבא בן יעקב ימיני, ז"ל - ת.נ.צ.ב.ה.

מדבקות ננח 050-4100510 (ציורים, גרפיקה)

מערכת: 054-8484486 / 054-8429006 / ת.ד. 27100 ירושלים 91270
 שידוכי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)

הזמנת העלון בדוא"ל: Shabat.Breslev@gmail.com

הורדת-הדפסת עלונים עד 15 שנים אחור: www.nanach.org/parsha

אחינו בית ישראל: "אין צדקה נחמת כאו צדקת צדקים". לכן.
 קמחו נא. ה'ט"ו י"ב. ה'ב' סניפי פזא"פ: משה'ן אש' - 7-8253-89